

לויט בתיה ומנחם

אבי מנחם, יליד רוסיה שנת 1895, עלה ארצה בהיותו בן 18. אימי בתיה (לבית זל"ץ), ילידת צפת שנת 1903. הורי נפגשו בתום מלחמת העולם הראשונה כשאבא השתחרר מ"הגדוד העברי". שניהם עבדו בסלילת כביש צמח-טבריה. לאחר החתונה הם היו בין מקימי קבוצת "גשר" בעמק בית שאן, אך בעקבות מחלתה הקשה של אחותי מלכה, נאלצו לעזוב אחרי שנתיים לירושלים. אבא היה בין מקימי "התחבורה", חברה להובלות אשר בראשית דרכה הייתה ע"י עגלות ועגלונים. כשנולדו להורי עוד שני בנים: דב ז"ל (1924) ומשה ז"ל (1926), החליטו לעבור ל"עטרות" יחד עם עוד 3 משפחות נוספות. בשנת 1933 בנו את ביתם בעטרות וכן מבני רפת ולול, נטעו

מטעים וכרם ובנו משק לתפארת. בשנת 1934 נולדתי אני, רות, כבת זקונים. אבא עבד כמשק וכן גם ב"תנובה" ירושלים ואימא עזרה לו בכל עבודות המשק. בכל שנות חיי אני זוכרת את התרומה הגדולה של משפחתי מבחינה לאומית, כמו לקבל ולגדל ילדה מסוריה שהגיע בלי משפחתה ולצרף אותה כאחת ממשפחתנו. ההגנה על המושב הייתה לאורך השנים אתגר ראשון במעלה של אבי ואחי. שנים רבות עבדו ביום ושמרו בלילות לרוב ב"עמדת לויט". אחי משה היה אחד ממפקדי הנוער במושב עד ליום הפינוי. הורי השאירו משפחה ענפה ומלוכדת. כולנו התחתנו ויש לנו ילדים, נכדים ונינים, כן ירבו. כולנו חיים בארץ ומשתדלים להמשיך את המסורת שהנחילו לנו הורינו: אהבת המשפחה, הארץ וכיבוד הזולת. ילדיהם של מנחם ובתיה: מלכה נובוסלסקי ז"ל, אשת יוסף וילדיהם. דב לויט ז"ל, בעלה של חנה וילדיהם. משה לויט ז"ל, בעלה של פנינה וילדיהם. רות וילדר, אשת אבשלום וילדיהם.